

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 3144/2019
05.09.2019. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Божицара Вујичића, Илије Зиндовића и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Катарина Димић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање – Филијала у Нишу, чији је пуномоћник Бранислав Чолић, адвокат из Аранђеловца, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 497/2019 од 21.02.2019. године, у седници од 05.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 497/2019 од 21.02.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 497/2019 од 21.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 7413/2017 од 18.09.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да у корист тужиље уплати разлику доприноса пензијског и инвалидског осигурања надлежном фонду за период од 01.03.2012. године до 06.12.2013. године на месечну основицу наведену изреком, по стопи на дан уплате. Ставом трећим изреке, тужена је обавезана да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 29.300,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 497/2019 од 21.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14). Наиме, о праву тужиље и висини тражене накнаде судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са измењеним ставом Врховног касационог суда, усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 12.03.2019. године, о надлежности суда да у парничном поступку одлучује о захтеву лица које је корисник накнаде за време привремене незапослености и да је тужена у обавези на уплату доприноса обавезног социјалног осигурања одговарајућим организацијама, без обзира на то да ли је такав захтев једини предмет спора. С обзиром на наведено, нема законских услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, па је одлучено ка у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 30.06.2016. године, тужиља је тражила уплату доприноса обавезног осигурања, а вредност предмета спора је одређена на 9.000,00 динара. Ова вредност предмета спора унета је у увод првостепене и другостепене пресуде.

С обзиром да се тужбени захтев односи на новчано потраживање које очигледно не прелази динарску противвредност 3.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, а према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**